

2009

Novýrok jetady a my jej začíname v
Odrač. Pepa, Arnošt, Pavels Jarkou
Rejdruvado dolu Nový Svět B. Jakovždy
je vstup zasypán a ani Pepa se nemůže dovézt prosoukat
No je po uťatcích a břícha se asi zvětšila. A tak kopáme
rejdruv výška pro Pepu a Paki pro Pavla
Tak jsme všichni uvnitř a za chvíli se můžeme spoutat zimní obyvateli.
Po odračk mříme směr Černá do vodního dolu kolejsme nebyli hodné
let. Shazujeme žebřík i Pepa bere maso a pytlá a vrhá se
do jezera. Má jen spodní díl tak maximálně po prsa. Voda
je hezky ledová a tak si Pepa pěkně užívá.
Ještě zena povrchu semí méně než -2°C jinak by byl zachvát jak
ramouch.

LEDNOVÉ AKTIVITY

Nejdříve Pepa, Arnošt a Petr vyrazili na kontroly dolů nad
odrou a nestálii houkat jako udivění jsou tam udělaný. Skoro
jako do vinného sklepu. No to muselo stát majlant.
Ale už jsme měli klíč tak to nebyl problém.

A týden nato vyrazil Pepa zněl do Zdlužné. Začal v Polkové
štolě pak přebrodil v tom mrazu Moravici a vyrazil směr
Šifrah. A skončil bráně vše co bylo známo bylo zamčeno.

Ale pak v chatovišti objevil vstup do podzemí který byl
ještě vloni zadělaný nějakým chatářem - jako sklep.

Ale letos sestrop nad vstupem zborčil a oúll seoteřel.

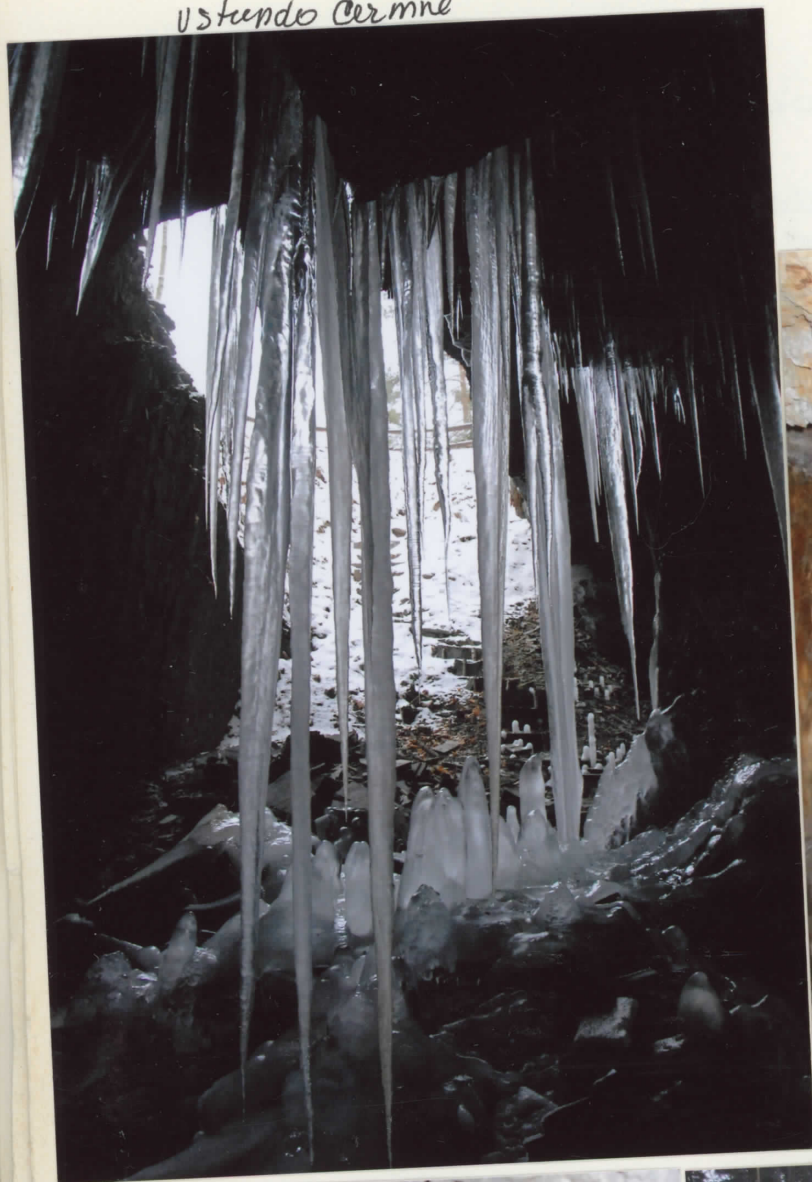
A vavnitř čekalo překvapení - kromě zásob jídla chatáře
(dokonce i kanoel) hodně veliké podzemní prostory

a to hlavně umiňatně zadělaný vrátek na vytahování
vozíků posádžné. No jen doufáme, žej brzy někdo
neukrade - jen neopýři žádmi - no hodejt stáde byl
důl i pro ně uzavřený.

Zachovalý vrátek - jediný jaký známe

Ustupdo Čermné!

Polakova štola

VRŠATEC – mapování na Chmelové“ Bílé Karpaty SR konané v sobotu 16. listopadu 2008

Účastníci : Pavel Dobeš ; Pavel Kotrla ; Jarka ; Lenka

Takže dneska jsme s Pavlem a doprovodem v podobě Jarky a kamarádky Lenky, dorazily znovu na Sršatec, a to s cílem natáhnout polygon přes celou propast Chmelovou a domapovat nové části. Kromě toho jsem usoudil, že je nutné aspoň na dvou místech osadit kotvení(spity), aby tolik netrpělo lano na hranách.

Počasí bylo krásně ušmudlané a z husté mlhy neustále mžilo. Po cestě k propasti, našel Pavel na zemi jen tak ležet asi desetikilový kámen s krásně vyčnívajícím Amoniem o průměru asi 8 cm. Všude okolo leží tuny podobného kamení a Pavel se jen tak sehne...

Kéž by se nás takové štěstí drželo až do Chmelové a pomohlo v odhalení pokračování do nitra hory.

U propasti je nevlídno, sychravo a voda cákající ze stromů se vyrovná řádnému dešti. Není sice moc větrno, ale i ten mírný, zato vytrvalý průvan, rychle odsává veškeré teplo. Už abychom byli v jeskyni. Pavel spustil polygon do hlavní šachty a věnuje se mapování. Já jsem zatím zatloukl dva nýty. První je v ústí propasti na levé straně, zhruba v úrovni prsou, při nástupu do slanění. Druhý je napravo asi o čtyři metry níž. Je u něj šikovná skalní římsa, na kterou je možno si odšlápnout při přelézání přepinky, takže zde není potřeba nechávat průvės v laně na odšlápnutí.

Polygon jsme s Pavlem úspěšně natáhli až na, pro zatím, nejnížší místo v nových prostorách. Toto místo také ukázalo, že zde již není perspektiva k dalšímu postupu. Ze dna komory pod balvany, vede níže sice dva metry hluboká, ale neprůlezná puklina. Zajímavé na této puklině je hlavně ta skutečnost, že je to jedna ze tří poruch, které příčně protínají hlavní směr poruchy, na které je celá propast vytvořena. Daleko zajímavější místo pro další postup je nad tím to místem a je to v podstatě nejvzdálenější (horizontálně) místo jesk. Je zde druhá, ze tří zmíněných, příčná puklina kde po krátkém hrabání je vidno jak pod mírným úklonem vede do hloubky a otvírá se pod skalní plotnu. Toto místo bych označil za nejnadějnější pro další postup.

Ven jsme vylezli za šera, a šelo se po čertech rychle. Než jsem sundal sedák, tak byla tma na čelovku. Pěkně zhusta přšelo, mlha byla hustá jak kaše a na zpáteční cestě si Pavel pochod zpestřil několikerým saltem z kopce do křáčů. Já se zato svezl dolů po pěkné skalní plotně, která byla celá schovaná v listí a mechu. Naštěstí jsme to oba přežili, ale až dole v hospodě Pavel zjistil, že při tom svém přemetu ztratil mobil. Takže znovu zpět na místo exhibice. Což nebyla žádná sranda, protože jsme v té absolutní tmě došli úplně jinam než jsme chtěli. Jako zázrakem se, ale po prozvonění ozval Pavlův mobil metr od nás.

No a nakonec čabajský klobásek, pivičko v krčmě a doma teplá vana pečený bůček, zeličko....

Druhý den mi Pavel zaslal SMS s údaji:

SMS 1 - Namerena hloubka je 25,52m. Tvar odpovídá puvodnimu nacrtnu z 1.11. P.

SMS 2 – Nova cast 15,87m polygonu a 7,79m prohloubeni, celkem 42,87m polygonu včetne 8,5m vodorovne na mezipatre a 25,52m denivelace. P.

Zapsal – Pavel Dobeš - BOBEK

TŘI DNY V JESENÍKÁCH

23-25.7

Udělat za víkend co nejvíce dolů - tedy zimoviště netopýří - to byl cíl akce na které se u pařběh včer v Andělské hoře postupně sjeli Joška, Zbyněk, Pavel z Jarkou, Pepa, Petr a nový člen Dalibor. Ubytování ve škole přímo u kapli bylo přímo luxusní - náš přítel z Andělské hory - mistr učitel nám nadýstal vše. A hospoda hned vedle s moc fešnou číšníci blondýnkou, jak Joška řekl supersamice, která by udolala každého. No též jsme s jejich rukoučkách piv vypili. Až do dvou do rána.

Tak v sobotu se většina budístaro vdesat a hned všechny Pepa vyhlídl dodr. Nejdřív lehký Andreas a pak na večerko stole. Sice všem řekl Petr že je to kousak cesty - ale z kousku se vyklubal pěkný kus. Vstup je pěkně zamrzlý a trošič propaštka asi 8 m. To je systém chodit a komůrek kdesetěžily rudy a mnozí hledači minerálů tam sledují dnu a tak kromě netopýří náš brzy přepadá zlatotapka korečor krásně zlatý pyrit, zelený malachit no madder. Kutají všichni a vaky se plní. Lezeme van - ale to jsme netusili, že 8 metrů propašti bude pro některé životní výkon. Dalibor leze poprvé a Petr složitě jak uzdy - a tak ti dva zabzdili postup na půl hodiny a my mrači. Stmívá se - ale to nestačí - pepa se odděluje jednu část vysílá na vidly a sa'mide na Suchou Rudnou. A sraz samozřejmě včer v hospodě, u samice, která se už na naštěší (mynani těž) kž si ji musee, nějaký její kolek stále klebat - když jsme se necha'ali fuřt obsluhovat. Nedale - mirime s mer zlaté hory - nejdrív do žebrácky kde to kuzky padá ale je tu kuzka' ledovcová výsedoba a pak za kostlivcem na Marri Pomocnou. Z kostlivce už toho moc nezbyvá - ale další kostry jsme tam nenechali. Všichni vylezáme van a samozřejmě poslední zastávka musí ležt něde v hospodě - ale už ne u samice.

YAK JSME
NAŠI POKLAD
V SACHTĚ.....

3-1-1.09

Nakuto akci natone vyrazili
jenz Pepa a Brepta. Cíl - doly
okolo Zdužné a Moravice.

Sněží a sněží přesto autem vyjždíme až k Polakově
stole. No snad se nám podaří odjet.

Brodíme přes Moravici a míříme ke Starému Šifroku.
Díl č. 4 je malý a prázdný - zato v "Jedniče" je vstupní chodba
je tolik bahna (chodba je totiž při vysoké vodě v potoku nad
dolem zaplavená až po strop a vstup je vlastně barierou)
ze Holza snížitmi gumaky nemá šanci projít - a tak to Pepa
zvládl sám. Další dole je "SKLEP" - díl který původně
sloužil nějakému chataři opravdu jako sklep a letosní zimu
se strop zřítil a vstupní zamočená vrata se zborčila. Asi to chatař
ještě neví neboť uvnitř měl sůl a sůl - i vajíčka, minerálky a
jak další průzkum ukázal i poklad - dvě flešky vína, které
skončily v Honzově batoku - přijma výrodek.
Ale nepopírá ani jeden - ještě asi odole navštívit. Zato my ano -
díky historickému vrtaku který je v podzemí - a který se nám
snad podaří utájit před špiony.
Brodíme Moravici a autičko neklamalo - sněhem kterého
řádně přibýlo na's odvezlo do Zdužné. Tady děláme další
menší doly a lokalizujeme další, které j'sme zatím nekontro-
lovali. No zase máme co dělat. Právě

CHODBA PRITANÍ JE PLNÁ VODY
AŽ PO STROP

STARŠNÝ OBJEVITEL
POKLADU

PRŮZ MORAVICÍ

JAK DLOUHOU TU VYDRŽÍŠ

DĚKUJI NEZNAMÝM CHATAŘŮM

OPĚT V ZÁLUŽNĚ

Rok uběhnul a my opět stojíme nad smetistěm které je vstup
do Zálužné. Těpa, Dařibor, Hloža.
Vše bylo normální jen nějak máim scházeli Barbastely. Vloni
jich bylo skoro 2000 a letos pětistovek a to ještě v místech
kde nikdy nebyly. A tak počítám nebylo moc náročné.

Tak tento
vozík tak
hlavici
starší i
před 100
lety

Opět do
Zálužec

TEDYŽ MÁM PÁNBŮH NADĚLIL 2METRY SNĚHU

21.2.2023
my

Když bylo
v Beskydách 2m
sněhu - vyrazili
jsme na akce:
Nejdříve do
Salažky nejen
za nůžky ale
tak promknout
a zmapovat novou
části - a tak ji
nejhůřeji jízda
a Dalibor to
zvládl!

↓ Tak to je Salajka

A NOVÉ OBJEVY V SALAJCE

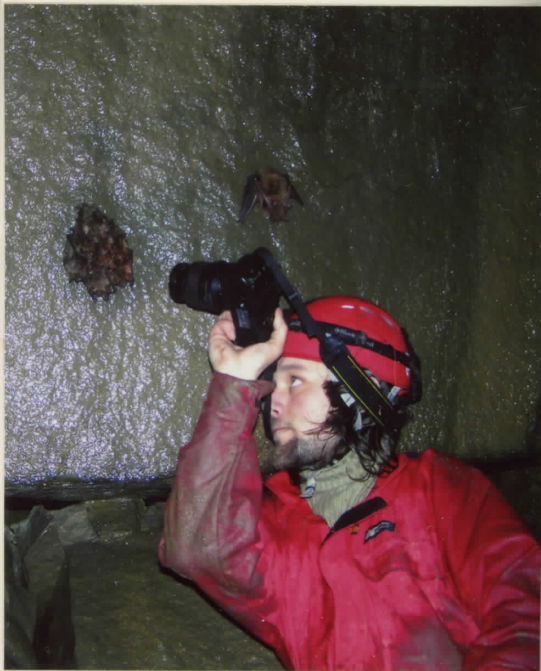
znamenají novou délku
156 metrů.

A TAK NA ČERTÁK

Ta mnejdříve vyrazil
Dalibor s nůžkami!
Čerták našel ale
vasco ani náhodou -
díra nedělá ještě žádnou!

A takta m vyrazil za
týden znovu a
skákal a skákal
v sněhu a šel se
do vasca propadl.

Na kněhyni vyrazili
po pa's v4 stěku
Honza + Honza, Dalibor
a dali si pěkně do těla.
Mokný sníh, mokrá
dláň a ještě deště.
Navíc se Honzovi na
dně nepodařilo dobře
nafotit papírky a tak
na dno museli z nová.
Jakoby vody a bahna
měli málo..
Mo byla to přšerad'
zabíračka... smekáme
před nēma.
Snad přštē
bude s nēma
i sluníčko.

VÝROČKA V TVRDKOVĚ

27-29.3

Rok uběhnul a je tu opět výročka - Tentokrát se směřovala Tvrdkov
kde se postupně svezli Pepa, Lukáš, Poldr, Pavel, Světlá, Poldr, Honza
+ Honza, Jozka, Bobak, Dalibor, Jan, Petra, Novotná, Lukáš
Těch jak jinak byl věnován filmem a sobota když venku
pěkně křídlo schůzováním a hlavně stolem pro výstavu práce - už
sice ne na láně ale na vlně. A ještě hlavně ji degustováním
mnoha značek alkoholu. No když zvládli všichni a ještě
jsme i zvládli zkontrolovat dolů Ruda...

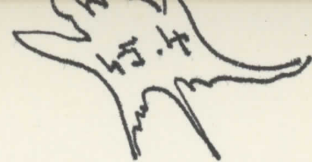
A tak opět sobota končila
hodně pozdě... ale tentokrát
seznemy ukytary a vodní
dymky.

Viděle je opět venku moc krásná
a tak raději vše balíme a zpět
do civilizace

CO JE POSEIDON ?

Jak prý někdo objevil v Teplických skalách nový podzemní systém dlouhý více jak 27 km a prý nejdelší v Evropě. Mnohokrát jsme tam byli ... a nevěřili že by lírkovi kopachému něco takového ušlo. Začal spor - zda je či není podzemní systém Poseidon skutečností.

A tak Pepa svolal pseudokrasovou komisi a napřizoval klavy nejporodnější - i Pavla Basdka, občana Demka ...

No samozřejmě se muselo i do terénu projít podzemím Posardome. No zdá se komise byla jednací: Poseidon neexistuje.

A tak jsme mohli věnovat kežím záležitostem .. jako promítám'...

Anebyť další kauzy - sporu mezi trampy (z nichž někteří byli i účastníky zasedám')

a spolecarcheology - oto zda trampí mohou táborit pod skalními převisy na česko-lipsku

Prý není cenná archeologické nálezy... no nakonec Pepa

rozhodl raději tento spor neřešit. Nem' věci komise.

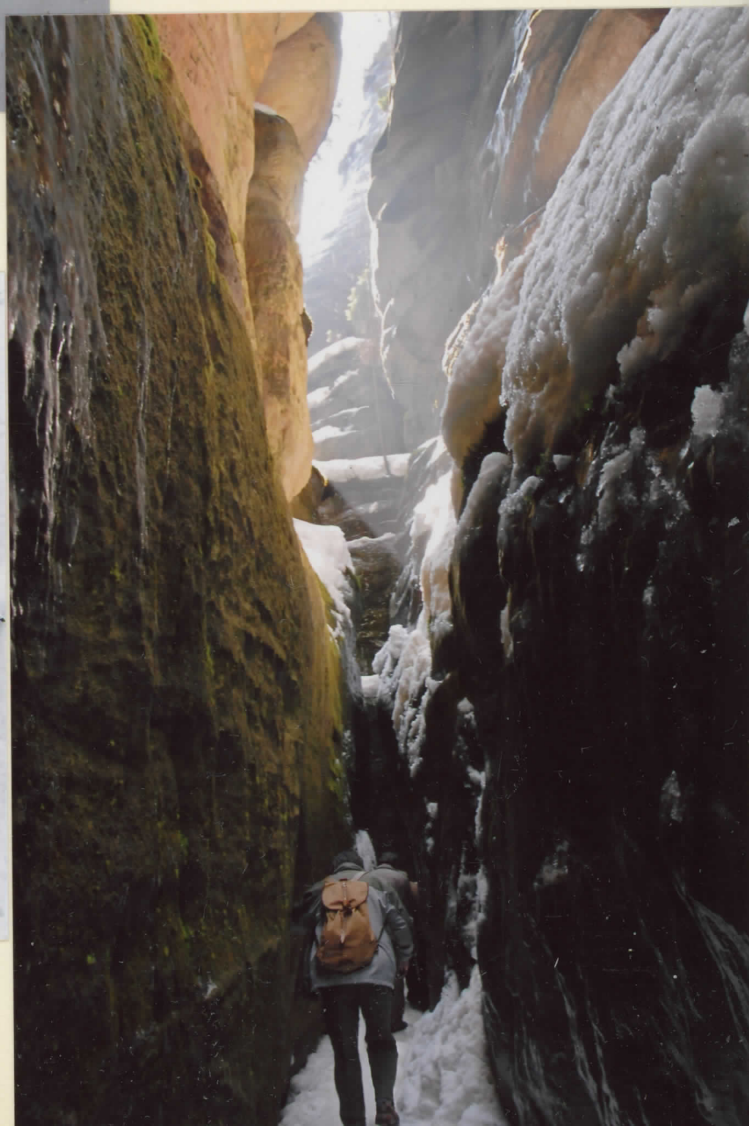

Takí to je pri' podzemní
Poseidon? ↗

A zatím na Zárjích hledá
Bobek Radegast ... tam
někde je.

STYLIOALPINISMUS V TVRDKOVĚ

17-19.4

Tri abychom uměli nejlépe nasvětět pravidla a deseto naučit me
v Tvrdkově. Tak to: Honza, Arnošt, Bobek, Jozka, Zbyněk, Petr, Lukáš
Pavel s polovičkami, Dalibor přijeli vyzkoušet.
No patěk byl ještě rozsvícený a splně se studovalo kolik kdo toho
snese. Ale vsobotu to všechno vyhnal pepa směr Řezovská vodopády
kde jsou vystrojeny skály. Tak jsme je ověsili lany a mohli začít.
Nejdříve přepínky, pak překhod přes uzel a nakonec i přes
reptání zdehra na laně. No tady i zkušenější lezci vypadali jako
parouci vsiti než jako zachránci maláně.
No jistě a teoriemi se ještě nikdo nic nenaučil.

OBŽEVY
A M APOVANI
V JEZEVEČI ŽESKYNA

To když byl Leny na kontrole vzimě v Jezavči jestyni nad Jarblinkovem prolezel do různých míst jestyně a hledal také nahlásit jako objev. A tak jsme dnes rydali - tedy Honza a Honza, Pepa a Arnost. samobydom zjistili jak to s tím objevem je. a hned je také zmapovali. A také seano .. Jenže přilaz do nových míst byl tak krátký že se Pepa se tam nemohl poskládat a tak v mapě m' m' m' pokračovat jen Honzové. A novější ani příjemně moc nezačínaly. Uprostřed malé dutiny - vysoké tak na podřepnutí visí zestropu ostrý klínový balkon který se svou špičkou napár milimetry opírá - spíše neopírá - o balkon ležící nad ním. stálo by jen fouknout a kámen nazvaný hrad Damokla o mě se do někoho zabíjí. A tak u něj hlídá Pepa zatímco Honzové dělájí pod jeho vedením první kroky ve spolekologickém mapování. Nové prostory jsou vlastně pokračováním rozeklané hlavní pukliny na které je jestyně Jezavči vytvořena. a probíhá z ní roztací úroveň. Nejsou to kilometry - ale i málo vnašle Bohydach potěší.

ČERTOVA DÍRA OPĚT OTEVŘENA NA DMO

Taž to byla akce. Nejdříve mělojet hromada lidí - a ať jak už to u našich členů býva - jeli jen ti opravdoví skaleční. V sobotu už jako předvoj vyrazil Pepa - chtěl fotit západ slunce nad kněhyní - aťe za poměru dešti neporučí. A tak se na kněhyni vupene' mže jen vyspat. Předěli samozřejmě lilo také a tak jen prořstoku zavolaal Dalibor aby nejedil, že lije - a kněhyni řehe že je s Honzou - Lenym už skoro na Pustevnách. Tak že tedy na čerták nepřejde, a ať kouknou do Cyričky nebo Salajky. Jenže Pepa si řehe jal fotit čertáka skůl než v mže a dešti a vyrazil na čerták... Ale jaké bylo překvapení když tam vystupují z mchy místo čertá Dalibor a Leno. Prý si jdou přece jen kopnout. A tak ano... v nejvyšším dnešním bodu čertáky olry se vrkli na kopci. Pohodlně kopci' slyší jak kameny se sypou někam hodně kluchoho. Jenže rozvodnění sut', klina a kameny se sypou shora nadole a vůbec to nevypada' bezpečně. Uvolňují se stále další kameny a sut'... a nebude to jednoduše' zastavit. Snad vydrží - ale na to dnes Dalibor nemá sílu a Leno odvahu. Chce to celou bandu lidí. Uvidíme - zatím je do spodních pater ridet...

JEŠTĚ PAK
POZDĚJI V KAVĚHNÍ
21.6.

OPĚT TRAVERZ

6.6.

Tradičně Traverz a musí pršet - ale buď Orcus
stál nad námi a i když dešť visel navěsta
spustil se až jsme vše skáklí ... a jak to vypadalo?

STONED
TEVO
MC AM

VELKÉ KORÁNÍ NA ČERTÁKU....

24. 6. 09

... a focení kněhyně pro knihu

.. mělo to být velká akce .. ale jakoužď na práci zbylo
par leď! Na Čertovu díru pokusit se obnovit průleznost
na spodní patra nakonec jendoražici Dalibor a Pavel a i
vdešti se pusili dodíla A pěkně si mokli. Odčezit kubik
kamenů, bakna vše po velkých deštích řádně rozbahněné
to byl výkon.

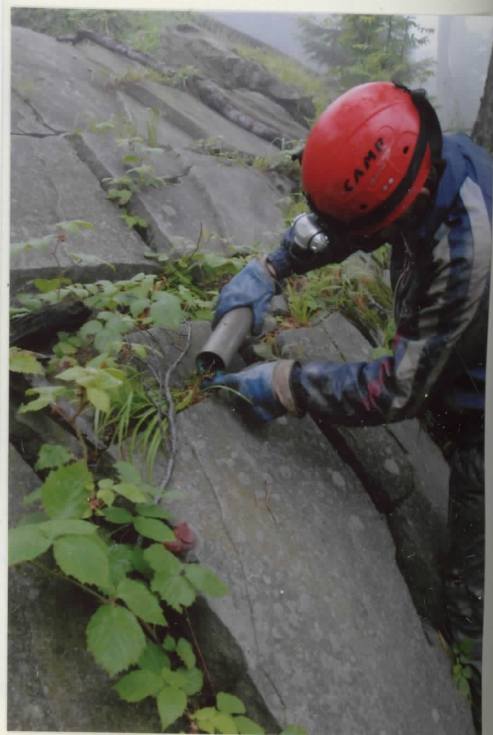
Mezitím do kněhyně leze Pepa s Lenym a jeho kamarádem
aby odčezli tercová měřidla a něco nafotili pro knihu
Jeřkyňě ČR. Hotovo a mažou, naramenoutošmy zakluktina
do Čertovy díry. Ti už jsou skoro hotovi a tak fošna ma
zapazujeme znovuotevřený průlez do spodních pater aby tam
nepadaly další kameny, ještě užitou plezivku očistíme
od další suti. Je plná bakna - stejně jako my - a tak dofočíme
se lejdky všetrochu očistí. Totálně mokří a zabahnění
vylezáme ven. Ale spokojeni. Do Čertáku se nůž opatěž na dno.

ZABEZPEČENÝ PRŮLEZ,
NA SPODNÍ PATRA ČERTÁKU

TAK PAVEL
VYSKLIDAL PROSTOR
NAD PRŮLEZEM
DO SPODNÍCH PATER

ČATYR DAG 2009

Cíl: Krasový hřeben Čatyr Dag na Krymském poloostrově

1. Pokusit se proniknout suterovou zátokou na dně Bohumínské propasti , objevené v roce 2008 a prostoupit případně do dalších částí jeskyně
2. Pokračovat v exploraci Dolního plata Čatyr Dagu jižně od systému Bim Baš a Suuk Koba
3. Pokračovat v dokumentaci a GPS zaměření jeskyní a propastí Dolního plata Čatyr Dag

Kdo? Josef Wagner
Jakub Wagner
Jan Fedorovicz
Pavel Kotrla
Luděk Látal
Arnošt Macura
Daniel Látal
Jarka

Kdy? 3-16. července 2009

Směr Čatyr Dag

Je pátek 3. července a na klubovně bohumínských speleologů postupně mizí v transportních vacích a pak v expedičním vozidle mikrobuse Peugeot, kompletní speleologické nádobíčko, fotografické a topografické vybavení, potraviny, ale i stohy kartonů piv nejrozličnějších českých značek- neboť dnes už jen pivo je to co může být pro naše přátele speleology dárkem i něčím, co na Krymu není. Doba, kdy po teplákových soupravách se třemi pásky, tričkách s anglickými nápisy, silonkách u našich turistů pásli všichni od celníků na hranicích našeho východního souseda po děžurné v hotelích je dávno pryč. A totéž nyní probíhá někde ve Vsetíně, kde druhá část expedice akorát namísto piva balí pravou valašskou slivovicí.

A v sobotu nad ránem za Žilinou se setkávají obě expediční vozidla a osm členů výpravy a vydávají se na 2000 km dlouhou cestu na východ. Prvním problémem je překonat slovensko-ukrajinskou hranici. I když Ukrajinci potřebují na výjezd do Šengenského prostoru vízum, je jich okolo poledne na hraničním přechodu v Užgorodu pozeňnaně. A naši slovenští celníci opravdu nikam nespěchají. Po dvou hodinách se postupně probíjíme ke slovenské celnici, držíce pozice ve frontě před ukrajinskými řidiči, kteří se různě pokoušejí předjíždět frontu. Dokonce jeden mikrobuse se pokouší všechny předjet, vystavující před kapotu dva „duchovní“ v kněžských sutanách, spěchajících prý na bohoslužby. No Bůh je trpělivý a proto je všichni posílali do zadu fronty. Ale i tak nakonec někoho uplatili a byli před námi. Konečně ukrajinská celnice, zdá se nám, že tady jde vše rychle. Šlo. Do chvíle než jsme zastavili u pasové kontroly my. Vzali nám pasy a když se více jak hodinu nic nedělo, začali jsme pátrat proč. Maličkost, sesypaly se počítače a tak se neodbarvuje. To jsme rádi, že jsme první na řadě, neboť za námi již konec fronty nevidíme.

Konečně Ukrajina a cestu napříč východními Karpatami po nové kvalitní silnici Užgorod-Lvov, už dobře známe z minulých let. Jako na tankodromovém cvičišti si však připadáme, když odbočíme ve městě Struj na centrum Zakarpatí Ternopol. Cestu sice máme prostudovanou a víme, že těch 200 kilometrů prověří tlumiče a pérování našich vozů. Teprve až protněme dálnici Kyjev-Oděsa se cítíme opět jako na evropských cestách a můžeme uhánět skoro stovkou bez ohledu, zda jsme v osadě nebo mimo ni. Nikoliv, že by policie měla na Ukrajině nedostatek radarů. Naopak. Někdy měří rychlost vozidel i dva radary na jednom kilometru, ale hlavním potěšením

TAK ZAČÍNÁME, KOPAT
V BOHUMÍNSKÉ

TRÍ DNY PYTEL ZA PYTLEM

ukrajinských řidičů je blikáním dálkových světel upozorňovat na každou policejní hlídku. A tak ty jsou bez výdělku.

Jedeme nonstop, jen řidiči se střídají za volantem a bez pokuty v neděli navečer zastavujeme u bran báze simferopolských speleologů na hřebenu Čatyr Dag.

Je pondělí a vyrážíme do centrální části plata Čatyr Dag, kde jsme v loňském roce objevili novou jeskyni, nazvanou „Bohumínská propast“, prozatím leží její dno v hloubce 17 metrů a v dalším průniku brání ucpávka z balvanů a sutí, nevíme jak je hluboká a chceme se pokusit o její překonání. Jedinou možností je odtěžení sutí na povrch. Nebe okolo nás bouří, (jako každý den tady v horách Krymu), když stavíme nad vstupním otvorem Bohumínské propasti z kmennů stromů vysokou trojnožku, na které je zavěšena kladka, která nám ulehčí vytažování kamenů z podzemí. Vstup do propasti je tak úzký, že by jím neprošel kbelík a navíc bylo by zde nebezpečí, že se obsah kbelíku při transportu na povrch převrhne a zasype speleology na dně propasti. Proto na transport sutí a kamenů byly ušity speciální vaky, které jsou nyní naplňovány a vytažovány propastí na povrch. Na povrchu postupně roste hromada vytaženého kamení a sutě a pokračování propasti se nám zatím neotevřívá. A vaky se postupně trhají. Odpoledne pro dnešek končíme a naložení dřevem se 3 kilometry vracíme do základního tábora.

V základním táboře

Základní tábor výpravy- neboli báza, to je místo, které ještě před desítkou let bylo vojenským centrem bývalého SSSR pro navádění raketoplánu Buran a které náš přítel krymský speleolog Saša Kozlov, zakoupil a postupně přebudoval na turistickou základnu. Každý rok pozorujeme, jak se i zde přibližuje ve vybavení i službách evropským standardům, i když duch východní exotiky je tu s námi stále. I když jsme ve sprchách, stále používáme koupel v jednom lavoru, pivo bez sušené ryby se nepije, turecké záchody jsou nenahraditelné a vodkou se zapijí vše.

Další den ráno opět balíme lana, vaky, kopací nářadí a vyrážíme k Bohumínské propasti. Tentokrát posílení o dva nové kamarády. Němce Jonase a Ukrajince Viktora. Jak se k nám dostali? Tak to je zajímavá historie. Jonasovi je 16 let a žije na Ukrajině jeden a půl roku. Je jedním z padesátky německých mladistvých, kteří se v Německu dostali do sporu se zákonem. Drogy, brutalita, zbraně. Mezi Ukrajinou a Německem byl podepsán projekt o převýchově těchto mladíků. Všichni z nich dostali na vybranou: vězení, psychiatrická léčba nebo pětiletý pobyt na Ukrajině. Ti z nich co si vybrali Ukrajinu dostali každý svého instruktora- vychovatele, a tím byl právě Viktor, stokilový bohatýr, který nám brzy prokázal, co dokážou jeho svaly. Tady na Ukrajině jsou najednou zcela v jiném světě a jak říkal Viktor, který nám řekl o sobě, že je psycholog (ale Saša to poopravil na policistu), nemají přístup k ničemu čím byli obklopeni v Německu a opravdu se hodně mění. Bydlí ve městech samostatně jen se svými „vychovateli“, kteří žijí s nimi a po týdnů střídají.

Tady na Čatyr Dagu je Jonas ještě se dvěma kamarády, kteří mají samozřejmě své vychovatele, aby změnili městské prostředí za přírodu.

Posílení Jonase a hlavně Viktorem pokračujeme v kopání na dně Bohumínské propasti a na povrch postupně vytažujeme desítky vaků s kameny a sutí ze dna jeskyně. Propast se prohlubuje, ale také bohužel stává užší. Střídáme se v kopání a vytažování a ti co nejsou v podzemí zatím v okolí pátrají po dalším možném objevu. Nacházíme několik bezvýznamných propastí a pozdě odpoledne Luděk ve svazích jednoho velkého závrtu objevil malinký otvor tak na protažení ruky, odkud bylo cítit studený vzduch, dnes už musíme zpět do tábora, ale zítra uvidíme.

V táboře nám jako překvapení nachystal Saša bednu plnou různých značek krymských portvejnů (skvělých vín, které však mají okolo 20 % alkoholu) a koňaků, abychom je degustovali a vybrali si

KÁŽDÝ NA' NA KOPANI'
SVOU METODU

.. A NAŠI KUCHAŘI...

KDYŽ CHCEME TA'BORÁK...

tu svou značku. No a tak jsme večer degustovali. Někdo deci a někdo víc. Pavel s Jarkou se rozhodli, že překonají rekordy a když už degustovali pátou láhev, nevěděli kde je nebe a kde země. A co portvejn dokáže, se mohla Jarka přesvědčit v noci- a bohužel i Honza, který si pak musel prát vše co bylo v jejím dosahu.

Další den na platu opět vyrazíme k Bohumínské propasti. Cestou ještě prozkoumáváme všechny koncové body v jeskynním systému Suuk Koba, kde snažíme objevit nebo prokopat její pokračování. Zapojujeme i další dva německé mladíky, kteří se vrhají do každé sebemenší skulině s nadějí, že najdou pokračování. Z „Bohumínské“ vytahujeme další desítku vaků skalní drti a hlíny a pokračování propasti se neprůlezně zúžilo. Je nám jasné, že tady naše pokusy o objev končí. A tak se přemísťujeme k malému otvoru do země, který objevil včera Luděk. Odkopáváme hlínu, menší balvany až je otvor tak veliký, že se jím může proplazit nejtenčí z nás, hubeňour Dan. A za chvíli hlásí : „Plazivka pokračuje dál a kamínky pode mnou někam padají“. Vytahujeme jej ven za nohy a vstupní otvor dále zvětšujeme. Je třeba začít se seriózní akcí. Každá nová jeskyně ukrývá spoustu nebezpečí. Volné balvany, možnosti sesuvu hlíny a skalních bloků atd... Je to nádherný pocit jako první vstupovat do prostor kde před objeviteli nikdy nikdo nebyl, satisfakce za dny dřiny. Postupně pronikáme do svažující se chodby a vidíme první krápníkovou výzdobu. Průsvitná brčka, krápníkové záclony, pizolity a to nejpodivnější, co jsme dosud v žádné jeskyni neviděli, stalaktity, které jsou prorostlé kořeny. Opravdová záhada, kterou snad vysvětlím až další výzkumy. Co v jeskyni vznikalo dříve: stalaktity okolo prorůstajících kořenů z povrchu nebo kořeny prorostly stalaktity? A jak jsou kořeny staré, když víme, že jeden centimetr kubický krápníku roste až 10 000 let ? Opravdový přírodní unikát, který Pepa nazval „kořenové stalaktity“. Celé odpoledne prozkoumáváme objevené prostory a zahajujeme mapování jeskyně. Jonas se spouští velmi úzkým průlezem do dalšího pokračování jeskyně. Je tak úzký, že jej ven musíme vytahovat, zítra musíme tento průlez zvětšit.

Pro dnes končíme a jdeme zpět do tábora zpracovat naměřené výsledky. Další den a opět cesta do středu plata, k jeskyni, kterou jsme nazvali podle množství komárů uvnitř : „Komar“. Pokračujeme v mapování a zvětšujeme vstup do jeskyně. Tedy hlavně Viktor, který těžké balvany přemísťoval málem sám. Prosekáváme úzký průlez na dně jeskyně a dostáváme se do dalšího prostoru a tady prozatím jeskyně končí. Zatím co jedna skupina mapuje podzemí, další vyrazí opět do terénu pokoušet se o další objevy. Opět v dálce slyšíme bouři a tak vše balíme a míříme do tábora. Cestou najednou se z houští ozývá viktorův výkřik : „Našiol kolodec“. Opravdu, Viktor se sklání nad nepatrným otvorem ve skalním masívu. Ihned bere sekáč a kladivo a za půl hodiny necháváme Jonase prožít pocit objevitele. Vážeme lano a Jonas se spouští do neznámého podzemí. Bohužel propast končí v hloubce 8 metrů stejně jako naše Bohumínská- ucpávkou ze suti a hlíny. Zaměřujeme objev, který nazýváme „Viktor“ a míříme ke skalní stěně, kde cvičíme Jonase v umění výstupu a sestupu po laně a to by nebyl Viktor, aby si to také nezkusil. No museli jsme konstatovat, že opravdu je dobrý, svých sto kilo vytáhnul svižně, jen všechny sedačky a prsáky mu byly těsné.

Je pátek poslední den našeho působení na platu Čtyr Dag. Jedna skupina vedená Pepou vyrazí dokončit mapovou a fotografickou dokumentaci jeskyně „Komar“ a druhá skupina vedená Pavlem bere lana a výstroj do vertikál, aby prozkoumala několik vertikál, které včera objevili a zaměřili. Dokončujeme úplnou dokumentaci v jeskyni a důkladně maskujeme objevený vstup kameny a trouchnivějšími kmeny. Tady na platech ve všech známých jeskyních byla vyrabována veškerá krápníková výzdoba. Odcházíme od naší jeskyně a přidáváme se k explorační skupině. Postupně prolézáme řadu nalezených propastí, ale všechny končí maximálně v hloubce 20 metrů a poučení

V CHOLODNOJ ...

PROLEŽÁME
KAŽDOU
ŠKVÍRU

... ATA K VYPADAL VSTUP
DO "KONARA"

marným třídním kopáním v „Bohumínské“, se ani nepokoušíme zahájit prolongaci některé z nich.

Večer dokončujeme mapu jeskyně „Komar“ a je nám jasné, že hlíněné sedimenty, které vyplňují nejnížší místa jeskyně až po krápníky, přehradily jeskynní chodbu, která musí mít další pokračování. Tady čeká nás nebo Krymské kamarády opět hodně kopání. Ale to už bude na programu příští expedice.

Je sobota ráno a my sjíždíme z Čatyr Dagu do Simferopolu za našimi přáteli. Ukazujeme Sašovi fotografie i mapu jeskyně Komar a vše vzbuzuje jeho veliký zájem. Objev nových propastí v Krymských horách není tak mimořádný, jako objev jeskyně a to ještě s krápníkovou výzdobou. Od posledního objevu krápníkové jeskyně na Čatyr Dagu uplynulo již 10 let.

Tak a tady končí práce a mohla by přijít zábava. U Onyxu nakládáme Sášu, tři bedny piva a dva vodaře (budou dělat přívod vody na sašovu chatu) a míříme na Kaču. Konečně moře a relax. Vodaři položili asi 50 metrů vodovodních hadic do výkopu a když jsme se vrátili od moře koukáme na ten výkop a říkáme si, že nám dne s něco chybí. Aha ještě jsme dne nekopali. Tak bereme lopaty a jdeme na to. Za hodinu je výkop s vodovodní hadicí opět zakopán.

V neděli míříme do Bachčisaraje.. Nevím po kolikáté navštěvujeme Zlatou studnu, Čufut Kale, chánský palác....a odpoledne přijíždí opět Sáša tentokrát i s Irou a přáteli. A den končíme slivovicí, koňakem a mořem. Další den nás vítá bouřkou a deštěm a my jedeme do Sevastopolu, kde bloudění se nakonec setkáváme s průvodkyní Tatanou, která se nás ujímá a ukazuje nám Sevastopol a jeho okolí, místa, která bychom sami nenašli. Antický Chersones, pláže Fiolent, Balaklava a v ní muzeum, které bylo otevřeno v podzemí, kde ještě nedávno byla super tajná základna a opravna jaderných ponorek bývalého SSSR. Chodíme chodbami, kde ještě nedávno byly skladovány jaderné hlavice, obřím vodním tunelem, kam vplouvaly ponorky k přezbrojení a opravám. A výlet končíme za velkého lijáku na večeri v lodní restauraci, kde neznali velké pivo a na jídlo, někdo si dal platýze a někdo ukrajinské vepřové rožky, jsme čekali skoro dvě hodiny.

Je úterý, loučíme se z Kačou a jedeme do Simferopolu. Poslední den, to je tržiště, obchody, pivbary v městě. No a co koupit domů?? No bedna vodky, bedna koňaku, dvě bedny portvejnu a 100 masti Viprosal. Tak to jsem zvědav jak to projde celníci. Celý den lije a tak strašně, že na cestě se valí řeka vody a s obavami se díváme, zda nám neodnese naše zaparkovaná auta. Večer je rozloučení u Saše doma A ráno opět 2000 kilometrů před námi.

... A DÁN SE SOUKA' DO KOHARA

... A UŽ JSME I NOVÉ JESKYNI VŠICHNI

„ATAK SI OBJEVIL SVOU PROPAST
„VIKTOR““

MAJ PRÍJET ŠASA S IROU
TAL VŠICHNI SE MUŠI
SKULTURNIT...

KOŘENOVÉ STALAKTITY? VÍDĚLUSTO NĚKDO NĚKDE?

Průlez olo nejvyšších částí komára

... ATOJE BOHATÝR VIKTOR... TEN BALVAN U VSTUPU DO KOMÁRA SEMU NELÍŽIL

.. ANA OBĚDĚ V BALAKLAVĚ

ABY NAM KOPÁNÍ
NECHYBĚLO ZAKOPÁVÁME
VODOVODNÍ TRUBKU NA ZAČÍ

ČEKÁNÍ NAVSTUP DO
PONORKOVÉHO MUZEA

OVĚŘENÍ SE FURT NĚCO DĚJE

5.7.

ADRENALINOVÁ AKCE "HTK" - neboli Němci
Pavla Yosaika si opět byli vyzkoušet jak rychle
majdou cestu z Kuřhyne van...
No jo ale někteří už tu byli poctivě... a tak
za 2 hodky byli venku...

31.7.
EXKURZE POTÁPĚCŮ
ZHRANICKÉ PROPASTI

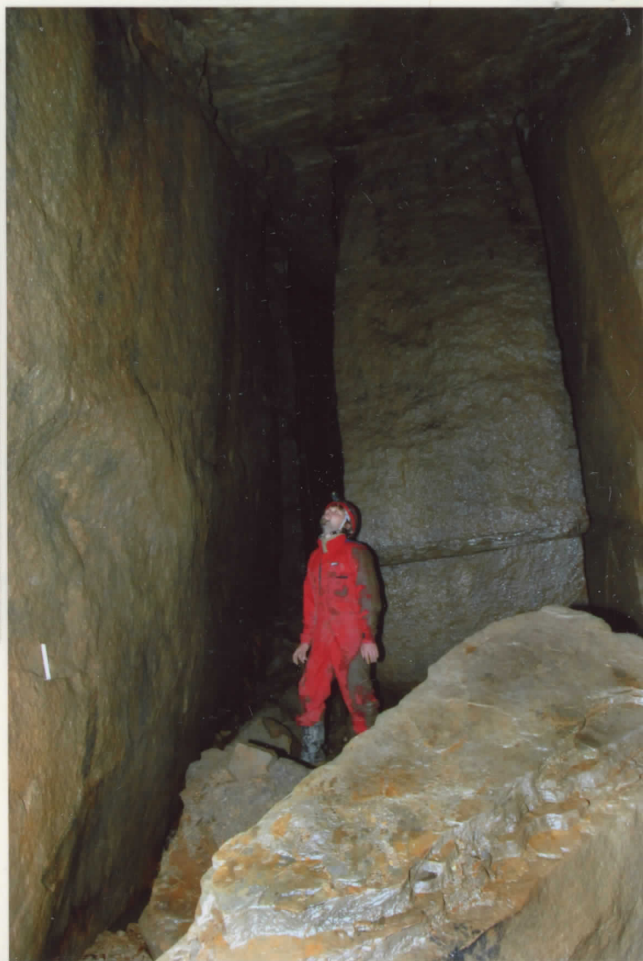
12.9

12. září

MIECHARSKÁ JESKYŇE

Tož losi Poláci dovolili chodit
vykopat díru delší jak 1. kilometr.
A tak jsme se byli kouknout
jak vypadá a, kde děláme
chybu že taková díry neobjevíme
A to jsme ještě nevěděli že za měsíc
na'm nahlásí že mají díru
delší jak 2 kilometry.

← noulakých a pětkrát bahnitých míst
tam bylo též požehnane jak je
videt...

↑ Tady je
zamaskovaný
vstup

Obří prostory,
v Miecharské

5. ZÁŤ JSME ROZHODLI ROZKOPAT
ZÁRY JE

NO DÍRY JSME VYKOPALI ŘÁDNĚ -
ZATÍM ŠICE NIKAM VEDOU... ALE...

POZVÁNKA

na vernisáž výstavy
**30. LET SPOLEČNÝCH EXPEDIC
 S KRYMSKÝMI KAMARÁDY**

ale možná lépe na vzpomínání, setkání s těmi,
 které jsme třeba 30 let neviděli

Kdy? 1. října 2009
 Kde? v kině KAR v Bohumíně
 V kolik hodin? 17.00

Josef Wagner
 a všichni z ORCUSu

30.
 LET

Ljuba slavnostně přestříhává
 "pásku" otevření výstavy

„Ty jsi Dežo?“

110

6-8. listopady

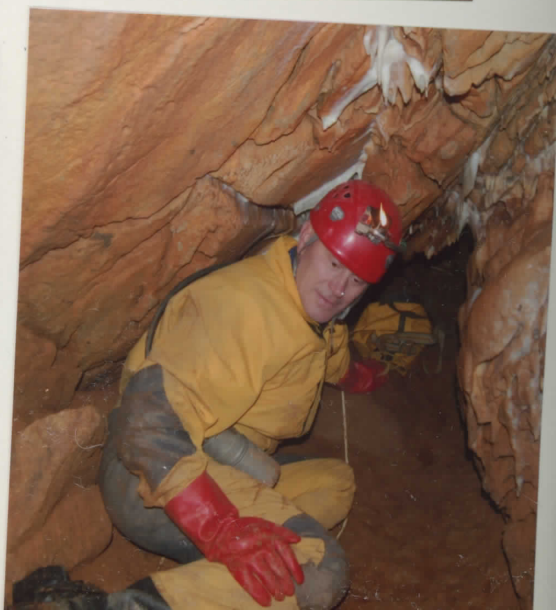
Jsmu si dali sraz v Javorníku u Mildy
a bychom "vyhodnotili" expedici
Čtyřdň 2009 a koukli se na film
on. A samozřejmě
navštívili kolegy v Javorníku
a koukli se do jejich
jestyne "za hájovna"
na jejich objevy.

MILDA TO PĚKNĚ DOŽITOČIL

JE BY
ORCUL
1 BUDOUCE
OVLADLY
BABY.2

CYRILKA MÁ VÍCE JAK 400 m.

Vše začal Leny když začal dělat vodní revizi mapy Cyrilky. A najednou zjistil že místy která byla v roce mapování Cyrilky - tedy před 30 lety - se dá projít dál. A tak postupně procházeli komorami body a v některých se dostali dál. A pak v listopadu se prokopali do dalších úseků a metry přibývaly. Ale tou hlavním akcí byla explopace na kterou nás už přijelo více. Zatím ve starých částech. Zatímco Leny prodlžala přeměřoval co objevil Bobek zkusil i stropy. a když odebral pár kamenů ukázal se máš mimi další prostor - jenže odebrat další kameny nad hlavou bylo dost riskantní a okno to také mdradi. Tak jsme to nechali na jaro. Ale i tak má už dnes Cyrilka více jak 400 m. A kolik přesně - to se ještě ukáže.

Farec ukazuje místo kde jsou vidět nové prostory.

A to je výhled z nových prostor které prokopali Leny

A jak se vyložel z některých
příležitostí v Cyrilce to
ukázal leny - ale bez pomoci
Paula by nevyšel.